

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. VI. Quinta Corona SS. Virginis est torrens deliciarum Domûs Dei, qui effunditur in illam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

lum & terra in ijs, post DEUM, maximam suam constituentem felicitatem; minimum te pudeat, te obdurationis, ac insensibilitatis tuæ nonnulli cum reprobis Dæmones habere socios; & si infamis hæc societas te nondum confundit, saltem confundete, quod confusione non sentias, & time, ne forsitan dirigatur ad te formidanda illa

factæ scripturæ sententia: *Non mortui laudabunt te Domine, neque omnes, qui descendunt in infernum.* Ma ueritatem illius discussionem relinquo tibi, dum interim consideratione prosequor amabilem amoris sacri vindictas in triumpho Virginis Sanctissimæ; quid ergo ulterius facere potest? Videbis.

ARGUMENTUM.

Quinta Corona Sanctissima Virginis: Torrens deliciarum Domus DEI, qui effunditur in illam.

ARTICULUS VI.

s. Damianus sermo de Assumpt.

Magnus Cardinalis S. Petrus Damiani, postquam conatus est describere nobis magnificum ac splendidissimum Introitum Filij DEI in regnum suum, in die admirabilis Ascensionis ipsius, magis adhuc devotionis suæ zelum ostendit erga Sanctissimam Virginem: Ecce enim, quomodo loquatur de ipsa: *Attolle jam oculos ad Assumptionem Virginis, & salvâ Filij Majestate, invenies occursum hujus potentis, non mediocriter digniorem; siquidem Filius non aspexit nisi Angelos sibi occurrentes; sed Mater aspexit ipsum DEVM Angelorum in personâ sibi prodire obviam, circumfusum cunctis principibus Curie suæ cœlestis, seque excipere omni cum amore, omni cum gaudio, & omni cum reverentiâ,*

Introitus Sanctissimæ Virginis in cœlum habet aliquid magis magnificentum, quam introitus ipsius Filij DEI.

quæ à tali Filio exhiberi poterat Matri suæ quàmque talis Mater recipere meruerat ab ipso; Quis jam explicet reciprocos cordium ipsorum affectus, perfectamque illorum conformitatem? Ipsi soli id norunt, Angeli admirantur, sed nobis est incomprehensibile: Affirmari solummodo potest, refulsisse ex hoc summam & præcipuam amoris divini vindictam: *Sic Amor vindicat.*

Sed nonne huic adijci potest, Omnes quæ non solum omnes Angeli, creaturæ omnesque Beati Cœlorum Inquilini, sed etiam tota terra, omnesque homines, saltem illi, quibus aliqua pietatis Christianæ est umbra, non cessant & nondum cessent indices adijcere splendorem, quem possunt, gloriæ triumphus ipsius, & saltem suis applausibus, suis

fais adgratulationibus gaudiorum ipsius accumulare abundantiam : Cuncta tempora , quæ effluxerunt ab introitu ipsius in cælum , contributorunt juxta vires suas ipsius honori , ipsius exaltationi , ac Beata ipsius aternitati : Nunquam defecerunt attollere ipsius gloriam supra omne id , quod est infra DEVM ; nunquam Panegyribus ipsius imposuerunt metam : Et qui nõsset omnia ex verâ historiâ , quæ pietas fidelium ubivis terrarum fuerit operata , videret forsitan nec elapsum sæculum , nec annum , nec diem , nec horam , forsitan nec momentum per omnem durationem temporum , in quo plures homines in terris non actualiter fuerint occupati , vel cogitando de illâ , vel loquendo de illâ , vel declamando ipsius laudes , vel ipsam orando , vel ipsi inserviando aliâ quâdam ratione : Et inde est , quod Sanctus Bernardus dixerit , esse ipsam *negotium omnium sæculorum* ; id est , elogia excellentiarum ipsius absque intermissione & absque fine non minùs decantanda esse in terris , quàm in cælis ; ipsamque verè esse , uti nuncupatur à Leone Imperatore , *Panegyrim omnium sæculorum* ; adjungerem lubens , ipsam esse Panegyrim temporis & aternitatis.

O DEVS ? quàm jucundam harmoniam , si quis audire posset , componunt eodem tempore & eodem loco diversæ voces , quæ

deprædicant ipsius laudes , omnes unitas & concordantes omnes in eodem Choro Musico ! Quot milliones Patriarcharum , Prophetarum , Apostolorum , Sanctorum Patrum , tot tantorùmque Doctorem Catholicorum enuntiarunt ipsam omnes Beatam & Beatorum Reginam , sicut ipsamet vaticinata fuerat in suo Cantico : *Ex hoc Beatam me dicent omnes generationes !* O si omnes Bibliotheca in mundo haberent animam ; & si innumereabilis hic numerus librorum , quibus scatent , quique omnes ipsius replentur laudibus ; si omnes hi divites thesauri scientiarum , qui innumeras complectuntur cogitationes sublimes , veritates raras , singulares pietatis affectus , & verba ponderosa , quibus exprimuntur : Si omnia hæc verba , quæ non loquuntur , sed perpetuo silentio manent sepulta , assumerent voces , ad enuntiandum id simul & semel , quidquid unquam vel dictum vel cogitatum est maximi ac pulcherrimi de Sanctissimâ Virgine : Si de novo recluderentur orationum omnium Prædicatorum ac Oratorum omnium , qui unquam locuti sunt de ipsâ , & enuntiarent clarè ac omnes simul , quidquid enuntiarunt seorsim , & in diversis locis successivè ; quis diffitebitur , quin symphonia hæc tam universalis , tamque jucunda formatura nobis esset admirabile judicium de gloriâ , & immensis gaudijs aternita-

tis ipsius? Et tamen nec minimam adhuc comprehendissemus ipsorum portionem. Quid igitur faciendum, ut quid amplius intelligatur illorum? Nónnisi unicum mihi testat punctum, quod tangam, sed est magnum, quia con- cernit vitam æternam.

ARGUMENTUM.

Sexta Corona Sanctissima Virginis est Immortalitas Beata.

ARTICULUS VII.

Quantum
desiderium
sit vita in
nobis.

Ardentissimum Cordis hu-
mani desiderium est, con-
servare esse suum, & vitam
suam, & conservare illam semper;
nihil magis timet, quàm mortem,
& nihil magis desiderat, quàm im-
mortalitatem; ipsemet diabolus,
quamvis miserimus, amittere nol-
let esse suum; mavult adhuc cala-
mitosam suam immortalitatem;
unde dicebat ad DEVM, loquens
de sancto Job: Pelle pro pelle,
& cuncta quæ habet homo, dabit
pro animâ suâ. Probè novi ma-
ximum desiderium hominis; da-
ret is omnia usque ad pellem suam
ad conservandum suum esse, &
vitam suam; & idèò maxima, om-
niùmque summè Consolatoria est
promissio, quam DEVS nobis fa-
cit de impertiendâ vitâ æternâ:
Hæc spes complectitur, quidquid
magis suave habemus in hæc vitâ,
sed possessio ipsius replet gaudiò
omnes Beatos in cælo, eòquòd
fruantur hæc vitâ cum certitudine,
quòd sit æterna, & finienda nun-
quam,

Verum est, omnes ipsam possi-
dere, sed cum certâ mensurâ, quæ
æqualis non est in omnibus. Mag-
nus Oceanus hujus vitæ est DEUS
ipse, hoc non debetur nisi ipsi so-
li; sed hujus effundit fluvios è sinu
suo, ut suis ipsam communicet
creaturis. Et sanctus Joannes in
Apocalypsi affirmat, sibi ostensum
fuisse fluvium aquæ vitæ, qui pro-
cedebat de Throno DEI, velut è
suo fonte, & ex utraque parte flu-
vij plantatas fuisse arbores, quæ bi-
bebant per radices suas ex hæc a-
quâ, & eadem ipsius vivebant vi-
tâ; sed nulla in particulari traher-
bat ad se totum fluvium, nec om-
nes simul poterant illum exhauri-
re; multò autem minùs exhaurire
potuissent totum Oceanum, unde
procedebant. Nónne videtur hæc
vobis egregia imago vitæ immor-
talis, quâ fruuntur omnes Beati,
plantati solidè, ut evelli nunquam
possint è litore hujus fluvij vitæ di-
vinæ, unde quilibet tantum trahit,
quantum habet capacitatis ad reci-
piendum illam? Videres hinc quæ-
rit

Job. 2. v. 42

Apoc. 22
vers. 3.

Abundan-
tia gaudiij
Beatorum,
eòquòd cer-
ti sunt, vi-
tam suam
esse æter-
nam.

Abund-
ria vitæ
vina S
ciffim
Virgini
est abi
te ince
prohen
lis,

Ecclesi. 4
v. 34.